

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
„Prăvălia industriilor române din Sibiu” (Strada Cisnădiei Nr. 27).

Ear' delațiuni!

La București apare nu de mult un ziar național-liberal, care se numește „Gazeta”.

Acest ziar a publicat, sunt câteva zile, un articol de reportaj plin de ne-exactități, pe care îl încheia cu inevitabila constatare, că „dl Dr. Rațiu s'a pus rău cu unii fruntași (cetește „Brote”) ai Românilor de peste munți”.

Articolul cuprindea o mulțime de informații tendențioase asupra pregătirilor ce s'ar fi pus la cale de noi și de naționalități în vederea milleniului.

Dacă informațiile „Gazetei” ar fi fost adevărate, ce ar fi însemnat publicarea lor? Ar fi însemnat pur și simplu denunțarea pașilor noștri, — vechi deprindere național-liberală, fie zis în treacăt.

Cum însă nu erau adevărate, ele, pe lângă denunțare, mai însemnau și intrigă.

O asemenea atitudine cui oare pute să servească?

Nouă, Românilor, de sigur că nu. De intrigi noi nu avem nevoie; dimpotrivă, avem nevoie de unire, de strângere de rînduri, de solidaritate. Ear' dacă ne-am pregăti să facem vre-o demonstrație pentru milleniu, de sigur că denunțarea pregătirilor noastre earăși nu nouă poate să ne servească.

„Gazeta”, publicând acele informații, făcea treburile dușmanilor noștri. Voiți o dovadă? „Budapesti Hirlop” de ieri publică în traducere textulă întreg articolul „Gazetei” de care amintim. Astăzi guvernul unguresc e informat de stările de lucruri dela noi, așa cum le înfățișează organul național-liberal din București; și dacă acela ar fi adevărul, lesne i-ar veni guvernului să paralizeze ori-ce acțiune a noastră.

Am întrebat atunci pe „Gazeta”, dacă atitudinea ei trebuie să o considere că o provocare?

Dacă da, — ziceam noi, — primim provocarea. Vom avea ocazia de a prezenta fondul politic al crizei prin care am trecut și în altă lumină, și ne vom adresa partidului național-liberal din întreaga Românie să se pronunțe, dacă aprobă sau nu ca să ni-se facă nouă, cari ducem o luptă grea, intrigi și mizerii și se fim zilnic denunțați de niște ziare, ce trec drept organele sale, dușmanilor noștri celor mai neîmpăcați.

Dacă nu, — facă „Gazeta” bine și ne lase în pace. Nu poate, sau nu voește să ne fie cu nimic folositoare, — cel puțin nu caute să ne strice. Ungurii au detectivii lor plătiți pentru a ne spiona: de ce dar această concurență din partea ziarului național-liberal?!

„Gazeta” n'a răspuns încă la întrebarea noastră. În numărul ce ne-a sosit ieri însă, ea publică un nou articol de informații tendențioase și denunțări incu-lificabile.

Vorbind de „desfășurată” comitet, „Gazeta” are îngrijirea de a spune precis ziua când a ținut ședință și ce s'a discutat și ce s'a pus la cale. „Gazeta” ar mai fi putut adăoga: „avis guvernului din Budapesta”, pentru a varia pe același inevitabil: „dl Dr. Rațiu s'a pus rău cu unii fruntași...” etc. etc.

Trebuie să o mărturisim, în denunțările „Gazetei” e câte un grăunte de adevăr. Zilele când comitetul a ținut ședință, de pildă, sunt exact indicate (noro, că nu le știe și pe acelea când urmează să se țină). Dar' grăuntele acela de adevăr e întunecat de un nămol de născociri, de domeniul celei mai impure fantasil.

Astfel, acum „Gazeta” spune, că comitetul a ținut ședință Joia trecută, — ceea-ce e adevărat. Apoi adăoga: „Au luat parte puțini membri din fostul comitet și dintre Români străini de comitet, între alții, au fost de față la întrunire parintele Voina din Brașov, (care după intrunire a fost și pe la Sinaia, să vorbească cu dl Take

Ionescu) și dnii Dr. Vuia, Truța, V. Hosszu etc.”

Totul neadevăr: Parintele Voina se afla pe atunci la Sibiu, venit pentru a lua parte la adunarea generală a „Albinei”, ca și domnii Dr. Vuia, Truța și Hosszu; parintele Voina se află și astăzi la Sibiu, ca deputat sinodal; d-sa aluat parte la toate ședințele sinodului, și cum nu posedă darul ubiquității i-ar fi venit greu să fie și la Sibiu și la Sinaia, chiar dacă ar fi voit „se vorbească cu domnul Take Ionescu”; la ședința comitetului național n'a participat însă.

Informatorul „Gazetei” a consultat de sigur lista pasagerilor dela hotele, pe care o publicăm și noi, ear' pentru rest... la ce ar mai sluji fantasia, dacă nici o combinație ca aceasta n'ar pute să facă?

Tot așa de solid informat este redactorul „Gazetei” în toate celelalte privințe: cu „societatea pe acțiuni”, cu „protestul scris”, cu „intervenirea la dl Mocsonyi”, cu „protestul Sărbilor” și cu inevitabilele „nemulțumiri” provocate de dl Dr. Rațiu.

Și fiindcă e vorba de „nemulțumiri” trebuie să spunem, că pe lângă vechile motive, care le-ar fi produs, „Gazeta” mai adăoga două: 1. „modul cum președinea partidului a primit singură unele demisii din comitet, asupra cărora numai comitetul se putea rosti”; 2. „modul cum tot singură președinea partidului a înlocuit pe ceidemisionați, fără să consulte comitetul, singur în drept de a alege înlocuitorii.

„Adecă alte două neadevăruri, de oare-ce președinea partidului a supus comitetului acele câteva demisii, date de repețe-ori și în cele din urmă irevocabil, — comitetul le-a primit, — și tot comitetul a ales înlocuitorii.

Dar' noi nu discutăm deocamdată pe larg valoarea acestor „știri nouă, de cea mai mare însemnată”, cu care „Gazeta” își regalează cetitorii. Ne întrebăm însă din nou: trebuie într'adevăr să vedem în atitudinea „Gazetei” o provocare la adresa noastră? Vrea ea cu ori-ce preț să ne silească a eși din rezerva ce ne-am impus-o? Crede ea, că e în interesul partidului ce reprezintă, ca să intrăm în desbaterea unor fapte, pe ste care noi am voit să aruncăm vîlul tăcerii și al uitării?...

Așa s'ar pără!

Intriganții, cărora organul național-liberal le deschide ospitalierele sale coloane pentru toate intrigile și delațiunile, scot din nou capul la iveală, — (într'alt loc cetitorii vor afla niște informații interesante în această privință, pe care le dăm după „Gazeta Transilvaniei”).

Sobolii s'au pus din nou pe lucru. Ei nu se mulțumesc cu rîul ce l-au făcut până acum mișcării și organizației noastre. Ei continuă, la întunec, opera lor distructivă. Ei continuă a țese intrigi și a răspândi calomniile. Ei vor cu ori-ce preț să dărime și să pângărească tot ce am înălțat cu atîta muncă, prin lupte și sfortări îndelungate.

Ei bine, noi nu-i vom lăsa să se-și facă menderle pe socoteala cauzei naționale; — și întru aceasta vom avea de sigur spriginul tuturor bunilor Români, tuturor oamenilor de inimă și cinstiți.

Șobolanii. Eată un pasagiu din articolul „Gazetei Transilvaniei”, de care am amintit ieri:

„Informațiile, ce le primim, ne spun, că departe de a desarma, uneltele companiei de împăciciune Slavici-Brote desfășură o mare activitate pentru a câștiga aderenți ai programului cu „legea electorală europeană”, cu care br. Bánffy ar avea să ne împace.

În special ni-se spune, că mai ales într-o parte a Câmpiei, în Munții Apuseni și în părțile Aradului ei se mișcă cu mare cutezanță cu ajutorul propagandei câtorva preoți și că vorbesc palam et publice, că Români trebuie să-și schimbe atitudi-

nea politică și să iee parte la viitoare alegeri. Ba se vorbește chiar de alte nouă conventicule cu scop de-a continua opera de soboli.

Mai mult însă, ni-se comunică, că se fac din nou mari sfortări pentru delaturarea dlui Dr. I. Rațiu din fruntea comitetului.

Toate acestea dovedesc, că lucrarea de subminare se continuă și că, dacă nu se vor reculege, măcar acum, în ora a unsprăzecea, bărbaiții noștri, cari țin cu sfințenie la solidaritatea inaugurată la 1881, sîntem în pericol de a perde și puținul, cât am dobândit până acum în interesul consolidării noastre naționale.

În fața acestei lucrări primejdioase de soboli, noi stăruim pe lângă ceea-ce am zis: dl Dr. Rațiu trebuie să stea nemîșcat la postul său și se convoace cât mai cîrînd conferența bărbaiților de încredere ai alegătorilor români.

În fața acestor nouă porniri de învrăj-bire și incurcături, de corupție și seducere, nu putem face altceva, decât să conjurăm pe oamenii noștri a nu se lăsa instrumente oarbe în mâinile altor instrumente, cari au încercat (și încearcă — se vede — și acum) tradarea intereselor noastre. Puțină răbdare și puțină grijă încă și lucrurile noastre ni-le vom pute noi înșine discuta și arangia.

Federalism. În adunarea convocată de către doi deputați cehi în Reichsrath, adunare ce s'a ținut la 13 Aprilie într'un orașel industrial lângă Praga și despre care pomenim încă și la alt loc al numărului de azi, Dr. Herold, a zis între altele:

„Anul trecut m'au vizitat mai mulți oameni politici din Germania, care față de Prusia stau pe punctul de vedere autonomistic, și mi-au promis, că vor spargi pe Cehi în lupta lor pentru alcătuirea federalistică a constituției austriace. Din aceasta se vede, că ideea, de a da Europei centrale o întocmire federalistică, își are partizanii și proslăviți ei, și această idee își va lua trup poate într'un timp ce putem prevedea.

„De oare-ce însă transformarea Austriei pe baza dreptului public al țărilor este o acțiune atât de importantă și legată de atîtea importante consecuențe, încât ea poate fi pregătită de către cei mai de frunte oameni politici ai poporului ceh numai pas cu pas și nu la vîzul obștei întregi, trebuie să se lase timp acestor oameni politici, pentru a pute prezenta poporului, cum făcuse la timpul său și Deák, propuneri concrete”.

Se vede, că Cehii și-au însușit calitățile bune, ori-cât de puține ar fi, ale nației singure alcătuitoare, — noi însă nu, căci unii confrăți ziarști ai noștri, dincoace și dincolo de Carpați, jurînd în înalte concepțiuni ale inspiratorilor, cred drept lucru cel mai înțelept ce pot face pentru cauza națională, a trimbița dinainte tot ce pregătesc oamenii de încredere ai noștri și ai celor trei naționalități.

O înțelepciune mai profundă nici că se poate!

Cehii contra Maghiarilor. Am mai adus odată hotărîrea clubului deputaților cehi la Reichsrath, de a nu participa la tîmbălăul millenar al nației singure alcătuitoare și singură, ce se țogașe din sudoarea nemaghiarilor.

Astăzi găsim că ziarele budapestane publice, sînt silite a publica următoarea depeșă din Viena.

„Clubul deputaților cehi-tineri a reînviat azi (16 Aprilie) hotărîrea sa, luată acum câteva luni, de a nu lua parte, din motive politice, la sărbările millenare maghiare”.

Poate-că foile cehice vor aduce amănunte asupra conferenței, în care clubul deputaților cehi a luat acești hotărîre ce toate națiunile nemaghiare o vor saluta cu bucurie și recunoștință; dar' n'am primit încă azi zia-rele din Praga, căci ele ne vin numai a treia zi după aparițiune, pe când cele vieneze a doua zi Găsind amănuntele, le vom reproduce.

Și încă avem de înregistrat un incident, care dovedește simțămintele antimaghiare ale

acelora, despre cari se credea, că caută să-și asigure simpatia Maghiarilor în lupta lor pentru autonomie.

Învîdu-se în clubul sus pomenit încercările de desbinare, foarte bine privite de Bădeni, mai ales în privința atitudinii ce au de a observa deputații cehi în discuțiunea și la votarea proiectului despre reforma electorală, discuția ce se va începe azi-mîne, comitetul central cu deputații împreună, a ținut mai înainte o conferență în Praga. Aici unul din cei mai de vază fruntași ai partidului, deputatul Dr. Herold, a ținut o vorbire pîrînd-zătoare, admoniînd pe dărămătorii disciplinei de partid, a nu compromite cauza printr'o purtare radicală înaintată, nesistematică, fără ori-ce considerare la alți factori. Dr. Herold și-a sfîrșit discursul în mijlocul aplauselor cu următoarele cuvinte: „Dacă s'ar face încercare a produce o spîrtură în rîndurile noastre, îmi voi relua vechiul meu avînt și voi călători prin întreaga țeară, spre a nimici pe acela, care pune la cale desbinări”.

Cîteva zile după aceasta, deputații Herold și Ianda au convocat o adunare într'un orașel lângă Praga, unde earăși cel dintăiu a vorbit pe tema strîngerii rîndurilor. Eată cuvintele cu care a sfîrșit:

„Putem în sfîrșit să ne certăm, să ne hărțuim unii pe alții; aceasta nu strică organismului sănătos, dar' în chestiuni principiale, în trăsături generale ale luptei noastre sîntem și vom rămîne uniți în cugete și simțiri, ear' adversarii noștri se înșeală, crezînd, că vor pute face capital din deosebirea de vederi ale partidului nostru și a sparge tabăra de răzbel a noastră. Aceasta nu se va întîmpla, și cu atît mai puțin în momentul, când ne pregătăm pentru furtuna contra reînnoirii pactului economic cu Ungaria”.

Din ambele incidente acestea reiese atît tăria partidului și zădărnicia turbătorilor disciplinei, absolut necesare pentru a duce ori-ce cauză la bun sfîrșit, precum și neînfricoșarea față cu înșălmă, ai asupritori ai noștri.

Să exprimăm Cehilor toate simpatiile noastre.

Din parlamentul maghiar.

Ședința din 16 l. c.

Continuîndu-se desbaterea generală asupra bugetului de finanțe, oratorii se ocupă mai mult cu darea de consum. Primul orator este Kullmann János, care pledează pentru delaturarea dării de consum pentru bere. Cere un alt mod de impunere a dării și recomandă îndeosebi modul din America.

Kovács József spriginește propunerea lui Hélfy făcută în ședința anterioară, arătînd că guvernul nu spriginește de loc interesele Ungariei, căci dacă ar face-o, ar trebui să-și țină de datorință, a crea o bancă maghiară independentă, precum și un teritor valabil independent. Enumără toate neîndreptățile bancii austriace.

Polonyi se ocupă cu cheltuielile compromisiului economic și susține, că Austriei n'au arătat nici-cînd o astfel de purtare față de Ungaria.

Beöthy Ákos: Pretensiuni obraznice! Polonyi critică asupra parlamentului austriac, care a ridicat pretensiuni ce sînt la culmea ridiculității. Dacă pretinde Austria, ca cuota să fie ȳrăcat în felul acela, încât ambele țeri ale monarhiei să plătească părți egale, atunci se și permită, ca instituțiunile comune să aparțină și Ungariei.

Până când însă diplomația și armata din țeară este în preponderanță germană(!), nu se poate pretinde o paritate cu privire la contribuiri. Procedura Austriei ne-a învățat, că este eronată credința noastră, de a sta în fața unor frați! Austria voește prin pretensiunile sale horende a ne face imposibilă existența!

Ministrul de finanțe Lukács Laszlo reflectează antevorbitorilor, asigurîndu-i înainte, că interesele Ungariei i-au fost în tot-deuna mai presus de toate.

Încât privește reforma dării directe, decară, că o va introduce-o în legătură armonică cu reforma administrației! Proiectul despre urcarea dării de burșă este deja elaborat și va fi în cîrînd subțernut casei. Încât privește darea de consum arată,

că va rămîne statul quo ante. Se ocupă apoi cu chestiunea regularii valutei și indică un moment nou, schimbarea florinilor de argint în monede mîrînte de argint.

Lă sfîrșitul ședinței se votează și bugetul se primește în general, respingîndu-se toate propunerile facute.

Iubilul „României-June”.

(Raport particular al „Tribunei”).

Viena, 14 Aprilie n.

(Urmare).

Comersul.

Vineri, în 10 Aprilie, avu loc în sala de bal a etablissementului Ronacher, comersul festiv.

Sub comers se înțelege o petrecere specifică studențească. Se țin vorbiri, se cîntă cîntece studențești, ear' capela musicală întonează piese anumite ocazionale. Toate merg conform unui program. Dela exactitatea cu singuraticul executează fiește-care punct din program, depinde efectul întregului, reușita.

Spre nespusa noastră bucurie, comersul a succed într'un mod atît de grandios și splendid, cum nici să ne imaginăm nu putezăm. Știăm noi, că „România-June” ca societate românească se bucură de simpatia tuturor naționalităților ai căror tineri studiază la universitatea de aici, nu aveam însă speranțe, că această simpatie se va manifesta atît de impunător cu ocaziunea iubileului.

Începînd dela 8 ore, sala se umplea tot mai mult de oaspeți.

În fruntea sălii era așezată capela mîiestrului Strauss. Înaintea capelei se afla, pe un podiu, masa presidială. Atît podiul, cît și masa, erau acoperite cu covoraș prețioase, veritabile de Persia, pe care domnul comersant Sadik Popovici a binevoit să le pună la dispoziția comitetului arangiator. De-a latul sălii era întinsă masa onorațiilor. Într-o parte a sălii masa presidială se afla masa comitetului. În întreaga lungime a sălii erau întinse trei mese. Cea din mijloc era destinată pentru oaspeții români, celelalte două pentru reprezentanții corporațiilor străine. Galeria fu rezervată pentru publicul de dame. Deasupra mesii presidiale, era fixată de galerie o emblemă în tricolorul nostru național, ca monogramul R. J., ear' în giurul acestei embleme era așezată o cunună mare de lauri cu pîntică lungă tricoloră. Toți membrii societății purtau pe piept insigniul „României-June”: pîntică în tricolor cu inscripția în aur „România-June”. Membrii comitetului arangiator, în frunte cu președintele Dr. St. N. Ciurcu, aveau înfipte la butonierii singuratici lucrate în email în mod artistic și provăzute în mijloc cu capul lui Traian, sculptat relief în metal.

Președintele comersului, Dr. Calincic împreună cu „contrapunctii” domnii Dr. N. Comșa, Dr. F. Lupu, Dr. A. Popa, med. O. Proștean și med. A. Vajda-Voevod, purtau pe piept o eșarță lăță de mătăsoasă moirée în tricolorul nostru național.

Eșarța era decorată cu monogramul „R. J.” în aur.

Printre oaspeții se împărția programul comersului cu texturile cîntărilor.

Acest program, tipărit pe carton de fildeş, purta în frunte anii 1871—1896; colțul paginei prime, frînt în afară, era colorat roșu-galben-albastru, pe dosul paginei a doua se afla gravat în stil rococo monogramul R. J.

Întregul arangiamet era foarte nimerit, toate micile detalii decorative oferiau privite ca un ce întreg, un aspect frumos, cu gust. Lumina electrică, albă, ce se revărsa asupra mulțimii, ce din minută în minută umplea tot mai mult vasta sală, îi dădea întregii adunări un aspect măiestros, feerie. Galeria era ocupată de o frumoasă cunună de doamne și domnișoare.

Oaspeții mai marcați erau primiți la intrarea lor în sală prin entuziaste aclamațiuni de „să trăiască”. Între dignitarii, cari ședea la masa onorațiilor se aflau și d-nii Nicolae Dumba, protectorul festivităților, membru în senatul imperial etc. etc., consilierul de curte, prof. universitar Dr. E. Ludvig (fost rector magnificus înainte cu doi ani), profesorii universitari de renume european

domnii: Dr. Schauta, Dr. Lihotzky, Dr. Kaposi, Dr. Benedikt, mai departe ambasadorul României, domnul Emil Ghica, dl. general Cantili, deputatul din Reichsrath, dl. Turcan, secretarii ambasadei române, domnii Mavrodi și Nicolae Cantacuzene, etc. etc.

(Va urma).

Politica ruso-bulgărească

și călătoriile lui Ferdinand.

În articolul nostru de ieri n'am povestit, fiindcă, din lipsă de spațiu, n'am putut povesti tot și toate, ce împărtășiseră zărele despre cele petrecute în Tarigrad, în timp de optsprezece zile, cât a stat acolo domnitorul încă neconvertit la ortodoxism al Bulgarilor, după-ace aduse pe propriul său fiu „ponos” la altarul nației, renunțând la Apus, și întorcându-se pe deplin către Răsărit, pe orizonturile căruia strălucesc „zările mărețe ale viitorului fericit al Bulgariei”. Astfel s'a exprimat Ferdinand în manifestul dat scumpei sale națiuni adoptive, în care îi anunța trecerea lui Boris.

Chiar și ceea-ce a fost dat în vileag despre petrecerea lui Ferdinand la Constantinopol, este mai important, mai îngrijorător decât cum reiese poate din cele reproduse de noi în articolul de ieri; ceea-ce a rămas ascuns este negreșit mult mai mult însemnat, va deveni, în consecuențele lui, decizător pentru evenimentele ce se pregătesc în Balcani.

Lucru incontestabil, văzut, recunoscut și mărturisit de toată lumea politică este, că la Constantinopol influența Rusiei este de cătăva vreme absolută, dacă nu chiar atotputernică. Nelidov, ambasadorul rusesc, învârtindu-se după pofta inimii și minții sale, atât cu ministrii, cu marele vezir, cu Poarta întreagă, cât și cu pașahul însuși. Astfel și toate onorurile, distincțiile și favorurile ce s'au întemplat în hatîrul și pe seama prințului Ferdinand, pe timpul petrecerii sale la Tarigrad, s'au făcut cu consimțământul prealabil, la dorință, ba la porunca Rusiei, reprezentate prin iscusitul Nelidov.

Căci mari lucruri pregătește Rusia în Peninsula-Balcanică: alianța sub protecția ei a celor patru țări de pe ea, — Bulgaria, Serbia, Muntenegru și Grecia, întru împărțirea frățescă făcută chiar de către protectorul, a moștenirii ce va rămâne după desființarea sigură a imperiului mohamedan, cu care cei 4 deocamdată vor lega o prietenie strînsă, tot cu consimțământul, la dorință, ba la porunca nănașului din Nord.

Ordinând Sultanului și înaltei sale Porți onorurile și hatîrurile ce erau să facă lui Ferdinand dela Coburg, Rusia nu numai că a vrut să-l recompenseze pentru trecerea lui Boris la ortodoxism și prin ea a tatălui în „zările rumene ale Răsăritului”, nu numai că pe el, fostul sublocotenent la hovezi, a voit să-l orbească cu strălucirea orientală, dar Rusia a voit prin asta să spună și celorlalți viitori frați — aliați și protejați: Uitați-vă, cum este cinstit pocăitul de astăzi al vostru coleg latin domnie, fostul „usurpător și răpitor de coroane”, cum îi ziceau încă acum un an, adevărat până la venirea deputațiilor bulgare pentru explorarea grației dela Tar, toate zărele și alte publicațiuni rusești, începând dela „Pravistelstvenii Vestnik” (Mesagerul guvernului) până la cel din urmă ziar provincial săptămânal ori numai lunar! Uitați-vă! dacă veți conforma scopurilor mele ferme, neînălăturabile, adevărat să fiu eu stăpână faptică la Tarigrad, ca pe virful moscheii Aia Sofia să fâlfâie standardul meu și la intrarea prin strîmtorile Dardanelor în apele Bosforului ai mei oficeri de geniu să comandeze și ai mei funcționari vamali să stea pază, — dacă voiți să-mi dați concursul pentru ajungerea acestui scop, atunci și vouă vi-se vor face în Tarigrad astfel de onoruri ca lui Ferdinand cel bulgarit; atunci veți strînge pe toți la olaltă într-un mănunchiu spre a nu vă certa la împărțirea moștenirii omului care exhală ultime respirații, și acestea încă produse în mod măiestrit.

Estă rostul onorurilor excepționale, afară din cale de ostentative, de care a fost părtaş Ferdinand cel pocăit, după nouă ani de zile de păcătoare de când e domnitor al Bulgarilor eliberați, timp de optsprezece zile în Constantinopol. Sultanul, Poarta, diplomații, absolut cu toții, cu care a venit Ferdinand în atingere, l-au tratat ca pe propriul fiu și încă cel mai iubit, cel mai desmierdat al Khalifului: găzduit a fost într-un palat feeric situat pe țărmurile „Cornului de aur”, palat, unde de obicei locuiește cea mai iubită fiică a omului cu 800 de muieri. Încungiurat și lingșit a fost de toți ambasadorii, ear' în primul rînd și în mod mai ostentativ de către ambasadorul austro-ungar; suveranul domnitor a învîntat supusului sau principe și „guvernorul general al Rumeliei-Orientale” dreptul să distribuască orduri

bulgare la Turci și neturci; a dat dreptul țerii sale supuse, Bulgariei, să înființeze consulate în imperiul turcesc și — last not least — a pus pe Poarta sa înaltă de a da lui Stoilov în mână hîrtia, prin care se introduce în Macedonia următoarele reforme: se vor numi 9 vali (prefecți) creștini; reprezentanții ai națiunii bulgare; se vor numi kaimakami creștini; gendarmerie locală compusă din creștini; se va reorganiza modul de a percepe dările; în sfîrșit: oamenii de vază creștini vor fie luați în număr mult mai mare decât până acum în administrațiile comunale.

Nici cu acestea nu e încă isprăvit lanțul cel lung al hatîrurilor și cuceririlor dobândite prin Ferdinand pentru sine și țeara sa adoptivă în cele optsprezece zile.

Cu timpul le vom, poate, înșira toate; deocamdată ne oprim aci, căci Ferdinand este de ieri deja în Petersburg.

CORRESPONDENȚA „TRIBUNEI”

În atențiunea sinodului.

Hațeg, 14 Aprilie 1896.

Onorata Redacțiune!

Bate ora unsprezece, Numai una de mai trece Și'n moment ne prăvălim. (Lăpădat).

Așa e, așa se întemplă când cei chemați a îngrijii de soartea poporului, nu le pasă de neajunsurile lui, nu-i doare de necazurile lui.

Trăim într'un timp, când nu e iertat nici unuia din cei chemați, dela vîlădică până la opincă, să fie nepăsători de lipsele arzătoare ale poporului.

Nici-odată dela așezarea neamului românesc pe aceste plaiuri romantice, n'a fost expus poporul român în fața a așa de grele încercări, ca tocmai acum, mai ales de 4—5 ani.

Legea pentru școalele medii, asilele de copii, salariile învățătoarești, legile poreclite bisericești, tot lucruri cari au pretins și pretind grele lupte, tăria de suflete, firmitate de caractere, unire românească pe toate terenele.

Și cum ne-a găsit toate acestea pe noi cei din Hațeg?

Mai rău ca nici-odată, turmă mare de români greco-orientali, fără păstor, fără lumină, fără conducător.

Au trecut 4 ani, tocmai timpul între care s'a descărcat asupra acestei patrii atâtea torente de oblăduire a stăpînitorilor zilei, care toate a făcut ca inimile curate se stoarcă lacrimi de durere, judecînd ținta adevărată a acolora, această comună de atunci lipsită de preotul și protopopul seu, pe lângă toate sforțările, toate încercările, petițiunile, ba și deputațiunile care au colindat atât la Excelența Sa Preasfințitul și Prealuminatul nostru arhiepiscop și metropolit și pe la toți reverendisimii domni asessori consistoriali, n'a putut fi consolată de a i-se îndeplinii acest post de atîta însemnătate românească și creștinească, căci deși este aici o inteligență frumușică, nici afară de sfînta biserică, ear' mai virtos în sfînta biserică, puțin foarte puțin se poate face, căci lipsește steagul, și tăcînd de multe altele, sîntem noi și copiii noștri lipsiți de învățăturile sf. biserici, de învățăturile Domnului nostru Iisus Christos, care zice: „Drept — aceea mergînd învățați toate popoarele... și ear': „Eu v'am ales pe voi, și v'am pus, ca să mergeți și să aduceți fruct, și fructul vostru să rămână”, ori apoi doar cei puși de Dumnezeu de a îngriji de turma cea cuvîntătoare nu sînt nici o greutate față de cele scrise de S. Vasile: „Cela cui s'a încredințat dirigîtorul de a învăța, dacă a negles a binerostii, se judecă de ucizător”.

Și noi fără voia noastră în butul tuturor opintirilor noastre a obținut ce ne lipsește, nu știm pentru-ce păcate să fim așa de mașter tractați.

De aceea credincioșii în sinodul ordinar cel din urmă au hotărît și au făcut o urgentă rugare către mîrlit Sinod — care tocmai acum își ține ședințele sale în Sibiu — și s'a rugat se facă de urgență dispozițiuni ca să se îndeplinească acest post.

Nu-i vorba, cauza au cam incurcat-o cu crierea concursului în ce privește venitele parohului-protopop — și de aceea nici concurenții destui de Doamne ajută — ear' dacă totuși am isbuti a mișca piatra de moară din loc, — rog pe această cale pe tot individul pregătit pentru ocuparea unui post de atîta însemnătate cum este parochia și protopopia Tașegului — să-și iee osteneală și se cerceteze acest paradis — și se va convinge în persoană, că numai de este om, — are de unde să-și ferească în întreg înțelelesul cuvîntului, familia sa, — și pe sine însuși.

Am scris aceste rînduri — cu ochii scăldați în lacrimi de durere — pentru-că vîd mare și ireparabilă pierdere din neîndeplinirea acestui post, — și sperez, că doară acum în cîșul al unsprezecelea totuși se va face.

Ioan Muntean.

Românii și milleniul.

După o ploaie repede, aerul rămîne curățit de microbi stricătioși; tot astfel chestiunea națională românească, după ultima crîșă, a rămas curățită de putregaiul ce pîtrunsese pe sub scoarță, de toți aceia ce lucrau pentru ajungerea unui singur țel josnic: interesul personal.

E bine însă, că ploaia a venit la vreme, căci numai astfel am putut cunoaște ce e bun și ce e rău, și vom ști să dăm loc fie-căruia. Acum când cunoaștem pe dușmanii interni, îi putem alunga dintre noi; armata va rămîne mîi mică la număr, dar' cu mult mai tare; mai tare, căci cei rămași în rîndurile ei sînt sinceri și uniți în cugete, ear' dușmanul este numai unul: cel de afară.

Împotriva acestui dușman trebuiește activată acțiunea începută de predecesorii noștri, și aceasta cu atât mai mult, cu cât împrejurările și faptele ce se succed în tabăra vrășmașe, sînt destul de importante pentru noi, și destul de hotărîtoare pentru acțiunea noastră.

Auzit-au și copiii din fașe, de trimbițările făcute prin toate locurile și în toate chipurile, că în curînd se vor începe sărbările millenare ungurești.

Ce sînt acestea, se știe bine:

Ungurii voesc se aduc străini, cât mai mulți posibil, să le arete, că într-o mie de ani, de când au venit ei în Europa, au făcut ceva. Le va arăta clădiri, tramvae subterane, frumșeți, totul în fine, cu care se probeze lumii, că au știut să-și îmbunătățească traiul; dar' numai atât!

Le va arăta oare străinilor și pe omul maghiar în interiorul lui? De sigur că nu, căci ei știind ce le e de lipsă, voesc doar' cu exteriorul să acopere această parte, căci ori cu câtă bunăvoință ar vedea cineva, totuși n'ar pute zări în Maghiarul de azi, decât pe cel de ieri, pe cel de acum 1000 de ani.

Aceiași dorință de a acoperi totul, aceeași tendință egoistică de a nimici ori-ce nu este Maghiar, aceeași pornire oarbă — cu aceeași mijloc de detestabile de acum 1000 de ani — de a fi ei mari și tari.

Cunoscînd bine cineva inima, sentimentele și cugetarea lor, ar vedea ușor, că dacă progresul și civilizațiunea în decurs de 10 secole, i-a făcut, să-și spele și să-și frigă carnea de mîncat, să-și îmbrace trupul cu haine, să se pară mai puțin fioroși, tot aceeași civilizațiune a rămas ineficace și inîm de mică pe lângă constituția robustă a sentimentelor lor asiatiche.

Negreșit, că această parte lăuntrică nu vor avea curagiu să o arete, ori-cît de în-căpățînați ar fi. Noi însă, Românii, și împreună cu noi toți cei-ce suferă autocrația sovînismului maghiar, sîntem datori a arăta străinilor această parte a lor, căci din cunoașterea ei se explică de ce suferă conaționalii Maghiarilor.

Nouă ne incumbă datoria de a-i arăta astfel precum sînt, și cum vom pute o face mai bine, decât desvîlînd rănile noastre, decât spunînd străinilor: „Voi, care ați venit să admirați ceea-ce a făcut un popor în o mie de ani, plecați-vă puțin privirile asupra noastră, care locuim același pămînt cu ei, vedeți vîntușile de pe noi, făcute de biciul civilizațiunii maghiare, întrebați-vă noaste, de când n'au mai răsunat de cîntece de veselie, și numai apoi felicități — de credeți — pe Maghiarii de progresul realizat în Europa, numai apoi judecați de e bine a vă veseli sau de a compătimi”.

Toate acestea trebuiesc spuse străinilor, arătîndu-le lămurit că sărbările millenare ungurești, sînt niște chinuri pentru asupriții din Ungaria, căci atunci când călîii se veselesc, rănile victimelor se redeschid și aduc cu ele dureri mai vii.

Să convingem pe străini, că Românii nu uneltesc nimic, că ei cer numai respectarea drepturilor lor, și voesc a evita neomenoasa procedură ungurească de a aduce prin presiuni, la veselie pe acei-ce de abia au vreme să-și plîngă nevoile.

Că ei vor plînge la sărbările ungurești atîta timp, cît Ungurii nu vor căuta printr'o purtare deamă și cinstită a le șterge lacrimile din ochi, atîta timp cît ei, în dorință-le mare de a se ridica, vor căuta să îngenunche pe cei-ce au aceleași drepturi ca și ei, atîta timp Ungurii să știe, că la sărbările lor nu vor participa cu bucurie nimeni afară doar' de patrioții jidani, a căror bucurie se știe ce ușor se poate ridica cu arginți.

Până atunci Românii și ceilalți frați de suferință din Ungaria datori sînt a protesta,

ALBUM MILLENAR.

datori sînt a cere străinătății să se convingă, că mult trîmbițată civilizație maghiară, nu a făcut altceva, decât a perfecționa metoadele lor de împilare.

Momentul decisiv vine cu repeziciune. Problema pusă în fața străinătății e ușor de rezolvat.

De o parte o mână de oameni ce înțeleg libertatea numai pentru ei, și care caută prin ori-ce mijloace a stînge simțirea în alții; de altă parte o mare majoritate ce se luptă cu foc și strigă din inimă, că au drept la viață!

Străinătatea civilisată va ști să aleagă, și nici o îndoială, că mîngîierea va fi de partea acelor-ce au ca emblemă adevăr, dreptate libertate, mai ales, că acestora le va da și Dumnezeu o mână de ajutor.

Sibiu, 5 Aprilie 1896.

Vasile Al. Miculescu,
secretarul comitetului național stud.
din București.

Miserie — nu milleniu.

— O vorbă cuminată. —

„Alkotmány” ocupîndu-se într'un prim-articol cu bugetul ministerului de finanțe și relevînd sarcinile mari, ce se impun poporului, încheie cu următoarea nimerită observare:

„Să facem învoială, dle ministru... să ușurăm mai înțăiu sarcinile poporului, și apoi să facem sărbări millenare”.

Tot „Alkotmány” caracterisînd sistemul de azi concludă astfel (nr. 90):

„Asta nu e guvernare, ci o politică egoistă, pécătoasă, ucigăse de națiune”.

Atentat asupra școalelor noastre.

„În congregațiunea comitatului Arad” — scrie „Dreptatea” — „la punctul petițiunii municipiului Hunedoara către parlament, spre a lua statul a mână administrarea școalelor, comisiunea permanentă propune luarea la cunoștiință. Atunci părintele protopop Constantin Gurban din Buteni se scoală și combate în termeni nimeriți intențiunea guvernului de a despoia școalele de caracterul lor confesional și național.

„D-voastră prin luarea la cunoștiință a adresei hunedorene ați voi să contribuiți la prefacerea școalelor noastre în școale străine de neamul nostru. Școalele confesionale, pe cari noi din crunta sudoare a noastră, a poporului nostru le-am ridicat și le susținem, fără ajutorul statului, sînt fala, mîndria noastră. Privim la ele ca la cel mai bun tesaur național al nostru. În ele găsim noi garanța culturii noastre naționale, pîza moralității cetățenilor acestei patrie. Ei bine, d-voastră voiți, prin răpirea lor, să le prefăceți în școale neconfesionale, să le maghiarisiți. Ori credeți d-voastră, că prin astfel de porniri veți forma caractere, cari la timpul seu să fie capabile a se expune pentru idealul patriei și al națiunii! Ce caractere vor fi acelea, cari se cresc în spiritul, ce d-voastră urmăriți, de a se lăpăda de limba sa, de națiunea sa? Ori nu credeți, că cine azi din Român se face Maghiar, mîne din Maghiar se face Turc, poimîne altfel de păgîn? Această pornire e periculoasă pentru însuși statul, pe lângă ne dreptatea strîgătoare la cer ce cuprinde în sine. Propun să trecem asupra chestiunii la ordinea zilei”. Cam acesta a fost cursul idioilor vorbitorului. Românii l-au aplaudat, ear' despotismul majorității a trecut în galop peste vocea adevărului, primind luarea la cunoștiință.

Cu un cuvînt, guvernul își pregătește calea pentru statificarea școalelor, și noi să rămînem tot „blânzi” ca porumbii. E asta înțelepciune?

Proces pentru „Marșul Ligei”.

Am amintit ieri despre acest millenar proces și despre apucătura, de care presidentul tribunalului din Arad, s'a folosit, ca spre a ilustra și mai bine justiția maghiară — se amîne pertractarea.

Eată acum un raport despre acest proces.

„Dreptății” i-se scrie cu datul Arad, 11 Aprilie n.:

Ieri pînă seara tîrziu s'a ținut pertractarea procesului pentru agitație contra națiunii maghiare a învățătorilor Petru Costin din Moroda și Stefan Hereț

din Silinghia, în prezența unui frumos număr de amici ai învățătorilor acușați.

După-ace se constată prezența acușărilor și a martorilor, președintele dă cetire actului de acusă al procurorului, făcut pe baza învinuării notarului cercual Mihail Lele. Se cetește traducerea autentică a poeziei incriminate „Marșul Ligei”.

După aceasta președintele începe în-rogatorul și întreabă pe martorul M. Lelea, că pe ce cale a ajuns la cunoștiința faptelor învățătorilor acușați? la ce răspunde, că suspiționînd țînta nepatriotică a acușărilor a încredințat pe plîiașul comunal, ca factor de poliție, se supravegheze asupra conduitei învățătorilor în mijlocul tinerimii și după reîn-țoarcerea sa în comună se raporteze, ca să-și poată împlini datoria de oficiant public și *bon patriot*. A mai știut apoi, că acușății au cîntat cu tineretul cîntarea oprită și de judele comunal Mihail Simeon, care a oprit învățătorilor de a cînta cu tineretul cîntece oprite și nepatriotice.

Pres. Când ai făcut arătarea nu ai citat înainte pe învățători și nu i-ai admoniat pentru aceasta?

Lele. Nu, ci arătarea am făcut-o numai pe baza rapoartelor și informațiilor primite dela martorii numiți.

Pres., prezentă și dă cetire scrisorilor de aderentă iscălite de mai mulți și trimise martirilor Dr. Vasile Lucaciu și Mihail Veliciu.

Pres. Ai zis, că corul vocal din Moroda s'a dizolvat și desființat prin ordin protopretorial. Spune acum, ce a dat ansă la această dizolvare și acestui ordin.

Lele. De sigur protopretorul a fost nu numai bine informat, dar' convins chier, că corul condus de învățătorii acușați nutrește și propagă simțămînte anti-patriotice și vătămătoare pentru toți oamenii de bine. (Așa, așa d-le Lele! Rap.)

Pres. prezentă apoi niște scripte și cărți confiscate dela învățătorii acușați și întreabă: are cunoștiință de răspîndirea acolora și de propagarea cuprinsului lor în popor? — N'are,

Pres. Cu învățătorul St. Hereț și P. Costin înainte de aceasta în ce fel de relațiuni ai trăit?

Lele. În relațiuni de prietenie.

Apărătorul Dr. St. Pop: Dar' spune: nu ai insultat și nu ai pîlmuit publice pe învățătorul Costin?

Lele. Hesită.

Dr. Pop. Nu hesita, ci poștește a te declara. (Devine perplex.) Mai întreabă apoi apărătorul, că cine i-a servit cu textul poeziei „Marșul Ligei”, și i-se răspunde, că i-a fost dictat.

Dr. Pop, cere, că acela, care a dictat lui Lele „Hora Ligei” să o reciteze la fața locului, căci nu e credibil, ca un țeran să o știe dicta notarului seu.

Pres. deneagă cererea.

Dr. Pop, nu crede, că aceea să fi fost dictată, ci trebuie să o fi avut notarul sau cutare martor al seu în posesiune.

Procurorul protestează și nu poate permite tendința de a se înfățișa martorul Lele ca un vrednic de a sta pe banca acușăților.

Pres. Nu cumva preotul v'a servit cu textul poeziei? — Nu. — Și după o continuare a asemenei interogări timpul fiind înaintat, continuarea pertractării se suspendă pînă la 3 ore d. a

După amezai urmează ascultarea martorilor.

Cel mai proaspăt mărgăritar.

A apărut o nouă stelută pe orizontul scandalelor millenare! Această stelută s'a născut pînă ieri-alaltăieri Dr. Révay Manó și a jucat rolul unui medic de celebritate mai de la doua mână în capitală. A fost medicul mai multor societăți, și-a făcut continue reclame prin jurnale, i-a succedat întra ca ginere în o familie ovreiască foarte avută și a avut o sumedenie de pacienți, pe cari i-a tractat bine rău cum a putut, dela cari însă s'a stors sume horrende. Părea a avea noroc basmatic tinărul doctor!

Deodată însă au devenit suspecte consultările lui, au pornit oamenii a nu mai avea încredere în el, ba au făcut chiar și o arătare la fisicat în contra lui, din partea căruia a fost provocat ca să-și prezenteze diploma de doctor. Și omul, iscusit cum este, a prezentat fisicului o mulțime de documente, tot copii legalisate, o copie de pe o diplomă, copii de atestate dela diferiți profesori universitari

și altele. Fisicatul naiv smomit de atâtea documente l-a dat drumul. Medicul Révay s-a domiciliat apoi în alt district al orașului, unde l-a început din nou consultațiile. Deja la vre-o câteva zile s-a făcut însă o nouă arătare în contra lui — bagseamă l-a urmărit un spirit rău! Fisicatul l-a provocat acum a-și prezenta diploma în original. Doctorul zăpăcit s-a scutit, că l-a pierdut-o, că e în-cuiată în casa wertheimiană, ca căr și măr. Fisicatul însă nu s-a mai lăsat a fi sedus, ci a cercetat lucrul cu de-amănuntul și a făcut următoarea desvélire millenară:

Doctorul Révay Manó n-a avut nici-odată diplomă. Un anumit Emanuel Reitzer însă a făcut vre-o trei semestre la facultatea de medicină din Budapesta și persoana acestui anumit Reitzer este identică cu persoana doctorului Révay.

Făcându-se imediat arătare în contra miserabilului pericinat, pentru usurpare de titlu și înșelare, acesta a fost imediat deținut.

Se sporește a naibii mărgăritarele. O, de trei-ori fericită țeară! O, de trei-ori scandalosoase stări millenare!

Studentii din Blaj — nu merg la milleniu!

Directorul gimnasiului din Blaj, canonicul Iosif Hosszu, a cercat pe toate căile să îndemne pe studenți a participa la emulațiile de gimnastică, ce se vor face în Pesta în decursul sărbătorilor millenare. A recurs chiar și la pârâșii studenților, ca aceia să îndemne a asculta, s-au făcut toate sfaturile și amenințările posibile. Toate însă înzadar! — Bravii studenți n-au putut fi înduplecați, și astăzi, cu bucurie anunțăm, acest plan e definitiv pârâșit, căci nu s-a aflat nici un singur student, care să fi voit a participa astfel la milleniu.

Laudă cu cuvinte studenților din Blaj.

Proteste contra milleniului.

O pornire bună, vrednică de imitat, s'a făcut între Români din comitatul Hunedoarei. Cum congregațiunea comitatensă a hotărât, în contra voinței membrilor români, ținerea unei ședințe festive millenare, comitele românești dau acum rînd pe rînd proteste în contra acestei hotărâri, în cari se declară hotărât în contra milleniului.

Acoperite cu sute de subscrieri, protestele de acestea au fost trimise vice-comitetului din comitate: Vinerea, Deva, Orăștie, Jibot, Orminda, Peștera, Balomir, Hârau, Merisor, Bănița, Câmpii, Crivadia, Petros, Barumite, Barumare, ba vor mai urma și din alte comune.

Eată o pornire bună de imitat!

Sinoadele bisericii gr.-ort. române.

Sinodul arhiepiscopesc.

Ședința a VI-a.

— Raport special. —

— 17 Aprilie n.

Ședința se deschide la orele 10½ a. m. President Excel. Sa Metropolitul.

Se citește procesul verbal. La punctul despre interpellarea deputatului Nicoară se naște o viață de discuțiune.

Mai mulți deputați împreună cu Metropolitul susțin, că textul interpellării predate din partea dlui Nicoară biroului nu-i identic cu interpellarea de fapt rostită, conținând cu un punct mai mult.

Di Voileanu ca notar general confirmă această părere, declarând, că interpellarea rostită în sinod a avut numai 2 în-trebări, pe când cea predată notarilor are 3. Metropolitul declară acest act de falsificare și neonestitate (Mișcare generală).

Deputatul Nicoară nu-i de față. Mai mulți „oratori“, în-deosebi dl Cosma, încă atacă violent procedura deputatului Nicoară.

Di Valeriu Bologa propune, ca interpellarea prezentată biroului să se șteargă din protocolul ședinței trecute și notarul se amintească numai pe scurt substanța interpellării, conform notițelor făcute de membrii biu-roului.

Di Dr. Mihai face contra-propunerea de a se lua dela ordinea zilei verificarea protocolului și a se amîna pe ședința proximă, ear' biu-roul se compune esența interpellării, după notițele sale, eliminând din protocol interpellarea literală predată de dl Nicoară.

Deputatul Partenie Cosma (întrerupend): „Un astfel de om (adeică deputatul Nicoară) nu merită atîta considerațiune!“ (Mișcare generală).

Se începe apoi între câțiva deputați mai „sfrîșit“ o strălucită discuțiune.

En sfîrșit punându-se propunerea dlui Bologa la vot, se primește cu majoritate ab-

solută și se hotărăște a se induce sensul interpellării deputatului Nicoară, așa, cum l-a prezentat dl Voileanu, pe baza notițelor biu-roului.

Metropolitul anunță, că deputatul Pașca lși cere telegrafic concediu până în 18 Aprilie n.

Deputatul Cosma susține, că modul cererii de concediu nu-i corect și că, conform unui paragraf al statutului, trecînd 5 zile dela deschiderea sinodului, să se considere domnul Pașca, ca-și-cum lși-ar fi depus mandatul.

Asupra acestui punct se naște o discuțiune mai lungă, dar' fără rezultat definitiv.

Se cetește o propunere a Metropolitului în sensul de a fi obligați funcționarii consistoriali, să folosească cu toții aceeași ortografie ș. a. a Academiei-Române după exactul model al „Gazetei Transilvaniei“.

Di protopop V. Dămian e de părere a se lăsa afară al statutului, trecînd 5 zile dela deschiderea sinodului, să se considere domnul Pașca, ca-și-cum lși-ar fi depus mandatul.

Metropolitul observă, că „i-ar fi plăcut mult a aduce de exemplu organul oficial al bisericii gr.-ort. „Telegraful Român“, dar' n'a putut-o, nefolosind acest ziar o ortografie atît de corectă ca „Gazeta Transilvaniei“. (Iaritate).

Propunerea Metropolitului se predă spre studiere (!) comisiei organizatoare.

Di Valeriu Bologa propune, să se îndrume consistoriul a-și pregăti de aci înainte așa rapoartele, ca în ziua deschiderii sinodului să se poată toate prezenta spre distribuie la diferitele comisii.

Archimandritul Ilarion Pușcariu susține, că această propunere ar fi de prisos (!), de oare-ce consistoriul n'are lipsă de îndrumări, spre a-și face datoria.

Di Bologa dă drept răspuns, fi prezintă ostentativ archimandritului un teanc de acte, cari deși de mult intrate, s'au prezentat comisiei financiare abia azi. (Iaritate generală. Rîsete. Aprobări).

Propunerea deputatului Bologa se primește.

Ucmează raportul comisiei organizatoare, prin referentul său, dl Dr. Mihai. Se aduce între altele la cunoștința sinodului, că ajutorul anual de 7500 fl., votat arhiepiscopului gr.-or. de guvern, s'a ridicat și pe anul acesta. Raportul se ia spre știință, fără discuțiune.

După aceste dl Partenie Cosma, alt referent al comisiei organizatoare, raportează sinodului despre importanța chestiune a dotațiunii protopresbiterilor. La început să spună, că consistoriul a crezut a nu se pute regla definitiv această chestiune, de oare-ce starea protopresbiterilor se poate ameliora încă numai, prin ajutoare particulare. Comisiunea organizatoare susține, că consistoriul s'a achitat prea ușor de datoriința sa și propune a se regula definitiv salariul protopresbiterilor și anume eată cum: Începînd cu anul 1895 să se ridice taxa sîdoxială dela 10 cr. la 60 cr., (acel credincios, care va plăti de odată suma de 25 fl. e scutit pe viață de această taxă).

Din banii încuși în urma acestei ureări și din ajutorul anual dela stat, să se întemeieze un fond central în casa consistorială, din care să se plătească anual protopresbiterilor suma de 1200 coroane. Această sumă va forma dotațiunea lor, pe lângă venitele parohiale și se va solvi cu începerea anului 1897. Vor avea însă dreptul protopresbiterii a ridica acest salar și în anul curent, dar' numai în casă, dacă a intrat în casă o sumă care ar pute acoperi leafa Excelenței Sale și a archimandritului pe anul viitor.

Normativul acesta va intra în vigoare imediat.

Salutara propunere a comisiei se primește unanim.

Di Liviu Lemény, referent al comisiei organizatoare, prezintă sinodului literalele fundamentale ale fundațiunii „Ispas Todea și Dr. Absolon Todea“.

Averea fundațiunii e de 6000 fl. și interesele ei sînt destinate pentru stipendii studenților rom. gr.-or., fie de gimnasiu, fie de teologie, fie de academie sau universitate. Raportul se ia spre știință.

Referentul comisiei inițiativă, preotul Orosan, prezintă sinodului mai multe rugări ale parohienilor, între altele și a parohienilor din Hațeg, ca să se întreprindă parochia lor protopresbiterială deja de mult vacantă. Comisiunea petiționară propune a se preda aceste petițiuni consistoriului spre ulterioară rezolvare. Se primește fără discuțiune.

Fiind deja ora 1 p. m. și rîndindu-se numărul deputaților lor tot mai mult, ear' restul devenind foarte împacient, ședința se închide.

Proxima ședința se va ține mîine la 10 ore a. m., când se va alege și un asesor consistorial, în locul fostului asesor Nicanor Frateș.

Mai nou.
Astăzi s'a ținut a șaptea ședință a sinodului arhiepiscopesc.

S'au ales doi funcționari bisericești ș. a. de asesor școlar onorari dl Vasile Voina, protopop titular, ear' de asesor școlar ordinar dl Liviu Lemény.

Chestiunea zidirii noului seminar s'a tractat per longum et latum. S'a încins o în-verșunată luptă asupra-i.

Raport detaliat luni.

CRONICĂ

Sibiul, 18 Aprilie n. 1896.

Suveranii României au părăsit Joi în 16 l. c. Abazia, plecând spre casă.

Camera advocatuală din Cluj anunță, că dl Rubin Patîș, căruia din motivele cunoscută i-a fost suspendat dreptul de exerci-ciare advocaturei, este restituit în postul seu advocatual.

Femei în constituție. Joi în săptămîna aceasta s'a prezentat la ministrul-președinte Badenii o deputație de vienezice emancipate, cu cererea, ca să li-se acorde căt mai curînd și ferele, care de li-se acoarde. Se scrie, că Badenii le-ar fi făcut promisiuni frapante.

Consulate române în Brașov și Timișoara. „Epoca“ din București anunță, că într'una din ședințele următoare ale cameri, deputatul G. C. Dobrescu va interpela pe guvern asupra neexecutării legii din 1888 privitoare la înființarea de consulate în Brașov și Timișoara.

Proces de presă. Procuratura regescă din Budapesta a intentat proces foi clericali „Maghiar Allam“ pentru agitare în contra confesiunii ortodoxe. Sînt în-criminați mai mulți articoli, ce au fost scriși din incidentul cunoscutului proces pentru așa numitul omor ritual.

Conflict pentru un mort. Pfeffer Jakab, cărmaciul unei năi ungurești, a fost împușcat de cătră un dușman al seu de pe pămîntul Sîrbiei. Guvernul maghiar a reclamat pentru familia împușcatului un ajutor din partea guvernului sîrb, care l'a și trimis o sumă de 1000 franci. Această sumă a fost însă retrimisă ca prea neînsemnată. Cum, scriu foile maghiare — crede Sîrbia, că pentru suma de 1000 franci poate fi împușcat ori-ce cetățean ungur? — Mai știți?

În contra duelului. Resultatul cunoscutului duel Kotze-Schrader din Berlin a fost acela, că generalul Schrader, o persoană populară în Germania, a murit în urma străgîndului stomacului de cătră partnerul seu. Moartea simpaticului bărbat a stîrnit durere și resens chiar și în inima împăratului Wilhelm, care a exprimat personal condolențele familiei Schrader. În urma acestui duel s'a pornit acum o mișcare generală în Berlin în contra duelului. Afîm că se va înainta în curînd parlamentului o reformă a legii penale, în care sînt luate cele mai severe dispozițiuni împotriva duelului. — Ar fi curios de tot, ca toamai în Germania, unde pămîntul din giurul orașelor, în cari se aflau în-deosebi universități, era îngrășat de sânge prin duel, — să fie deodată enorme restricțiuni!

Milleniul și arestanții. Printr'o ordinațiune ministrul de justiție a făcut cunoscut tuturor procuratorilor regiști, ca în 10 Maiu să se țină în închisori o liturgie, la care să iee parte toți arestanții. În-vățătorii închisorilor să țină în aceea zi prelegeri despre însemnătatea sărbătorilor millenare. În ziua aceea arestanții vor fi scutiți de ori-ce pedeapsă, la prînz vor căpăta carne cu o 1/4 porțiune mai mult și 1/4 litră de vin în cînoarea milleniului.

Alegere. Ni-se scrie: În comuna Andrid (comitatul Sătmărușului), la 11 Aprilie a. c. au fost alegerile comitatense, fiind nimiciată alegerea antecedentă. Alegerile s'ar și fi fost efectuate cu candidații lor unguri, însă grație stăruințelor asidue a Românilor din cerc, au ajuns a desființa organizațiunea contrarilor. Poporul român din cerc fără îndemn, afară de conștiința sa națională, a provocat pe demnul preot al Portelecului, George Cheregi, să propoasă, asigurîndu-l toți Români să lămărească al cercului Andrid despre votul lor. Alegerea s'a și întîmplat, în butul tuturor machinațiunilor au ales pe sus numitul brav preot cu simțuri curate românești, ajungînd a majorisa voturile sale la aceasta alegere. Noi gratulăm noului preot ales membru comitatensu arîndu-i stăruință.

„Poporeanul“.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Viena, 18 Aprilie n. (Telegramă particulară a „Tribunei“). Doctorul Lueger a fost earăși ales primar al Vienei cu 97 voturi.

(Resultatul numeric al alegerii — dacă telegrafal ni-l-a trimis exact — ne surprinde plăcut prin cifra 97, adeică cu un vot mai mult, decât a fost numărul reprezentanților antisemiți, aleși la ultimele alegeri comunale. Pe semne, că un liberal, ori un ne-sigur aderent din tabăra contrară a sporit numărul antisemiților. Red. „Tribunei“).

Bibliografie.

A apărut în editura librăriei Carol Müller Poesii de Ioan N. Roman; postul gingaș și delicat, atît de căutat și atît de apreciat de toți cetitorii de gust și adunat toate frumoasele sale producțiuni într'un volum, care a apărut acum de curînd și căruia presa l'a făcut o călduroasă primire, justificată de valoarea operei literare a dlui Roman.

Volumul în elegantă ediție, cu 230 pagine, se vinde cu prețul de 1 leu (50 cr.)

Din partea institutului de editură Italian și Ignat Samitica din Craiova, primim volumul „În Exil“, de Z. C. Arbore.

Volumul acesta prin faptul, că cuprinde amintiri reale și trăite de însuși autorul. este de un interes particular pentru noi, dînd la iveală, pe lângă amănunte interesante din viețua revoluționarilor ruși celebri, partea cea mare ce au luat-o Români ca Eugeniu Lupu și N. Zubcu Codreanu în aceste mișcări umanitare ale veacului.

Cetitorii vor găsi capitole, unul mai atractiv și mai captivant decît celalalt, a căror cîntec te ține într'un fel de încordare continuă și stîrnește cea mai sinceră compătimire pentru cei-ce sufer.

Recomandăm cu plăcere lectorilor procurarea acestui prețios volum, care se poate cumpăra dela ori-ce librărie pe prețul de lei 2.50.

A apărut în Biblioteca „Șaraga“ „Este omul liber?“ de G. Renard. Teoria fatalismului deterministului și liberului arbitru. Traducere de St. Crăciun. Iași, 1895.

A apărut:

„Căuzele în dreptul cambial“. De Nicolau Nilvan, avocat și director executiv al institutului de credit și economii chioran. Brașov. Tipografia A. Murășianu, 1896. Prețul 1 fl. sau 2 coroane.

Călimdarul zilei.

19 Aprilie n. 1896.

Italian: P. George Ep. Milit.

Gregorian: Antonia.

Soarele: răsare 5.10, apune 6.50 m.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 18 Aprilie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 736.5)	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
Observată				
718.8	+3.4	+4.5	+11.0 - 4.0	NV

Din țeară 16 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul
			direcțiune și vînt
Budapesta	756	- 4.2	NV 3
Sătmăr	751	- 11.1	SV 1
Cluj	752	8.0	V 2
Orșova	753	- 7.2	S 1
Arad	753	- 7.1	SV 4
Andriova	758	- 2.9	NV 4

Sosiți în Sibiul.

În 12 Aprilie n. 1896.

Hotel „Imperatul Romanilor“. I. Lautzky, director de fabrică. H. Wächter, contabil. Fabini, preot. B. Beck, faracaciat și Getzevitch din Murăș. Oorbeu. A. Lichtblau, comerciant, Luckenbauer și Bozek, privatieri din Viena. Löventhal și A. Kölesy, studenți din Viena. Kiss, Bruder, Kaufman, O. Vockel, A. Benedek, Hempel și Herzfeld din Viena, Josef und din Praga și G. Kautitz din Budapesta, toți viagiori.

Hotel „Neurhrer“. Detlef și Rühman, viagiori din Hamburg. Branga, inv. din Orăștie. Grauenfeld, comerciant din Sighișoara. Doamna Dereville, privatieră din Hamburg. Kallay cu soția, oficial din Cluj. C. Dörner, viagior din Viena. Z. Mihály, proprietar din Cluj. S. Kremer, viagior din Budapesta.

Hotel „Meltzer“. H. Haner din Mediaș și F. Mätz din Viena, comercianți. R. Todea, inv. ator din Albac. I. Dobrota, preot din Rod. D-na Bors, proprietăreașă din Turda.

Metasă-damast 65 cr.

până la fl. 14.65 un metru — precum și metasă Henneberg dela 35 cr. până la fl. 4.65, — lucie, brezdă, cuadrată, muștrată, damast etc. (circa 240 calități deosebite, 2000 colorii deosebite, desine etc.) fără porto și fără dare se expediază acasă. Mostra se se în-cungiure. Porto postal duplu în Helveția. [22] 14—61

Fabrica de metasă G. Henneberg (furnisor ces. și reg. al Curții), Zürich.

Comandele se pot face și în limba românească.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Aprilie n. 1896.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu				
Bănățesc nou	77	6.80	6.90	78 6.55 7.00
Grâu dela Tisa	77	6.85	6.95	78 6.90 7.05
Grâu „Pesta“	77	6.80	6.90	78 6.85 7.00
Grâu de Alba-Reg.	77	6.80	6.90	78 6.85 7.00
„Bacfa“	77	6.90	7.00	78 6.95 7.10
Grâu ung. de Nord.	77	—	—	78 — —

Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Sărură			
Orez	de nutreț	70—72	6.50 6.55
„	de vînat	60—62	4.60 4.80
„	de binare	62—64	5.15 5.30
„	de vînat	64—66	— —
Ovăs	—	83—84	6.15 6.50
Cucuruz (porumb)	bănuț	—	4.15 4.20
„	de alt soi	75	4.05 4.10
Meiu Hrisch	—	—	5.80 5.90

Grâu	Sept.-Oct.	6.98	6.99
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.72	6.8
„	Maiu-Iun.	3.92	3.99
Ovăs	Iulie-Aug.	4.12	4.18
„	Mart.-Apr.	3.8	3.8

Producele diverse	Solul	Calitatea	Prețul

Săm. de trif.	Lucernă ungurească	29	30.
„	roșie	27.	30.
Oleu de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	54.5	5.
Slănină	dela țeară	—	—
„	evantată	—	—
„	afumată	—	—
„	—	—	—
Prune	—	18.25	18.50
Licitar	slavon, nou	15.50	16.
„	bănățesc	14.	15.
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirt	brut	—	—
„	Drojdiițe de apînt	—	—

Cursul pieței din Sibiul.

Din 18 Aprilie n. 1896

Hartie-monetă română	Cump.	10.40	vînd. 9.54
Lire turcești	—	9.10	10.60
Imperiali	—	9.52	1.57
Ruble rusești	100 a	126 1/2	1.27
Galbeni	—	5.64	5.69

Bursa din Budapesta.

Din 16 Aprilie n. 1896.

Banta de aur ung. 6%	122.15
„ de aur ung. 4%	122.15
„ val. cor. 4%	98.75
Imprumutul căilor ferate ung.	125.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	121.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ create slavone	98.—
Obligațiunile desp. regalilor	100.10
Imprumut cu premiu ung.	152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.50
Renta de hartie austriacă	100.60
„ de argint austriacă	100.75
„ de aur austriacă	120.25
Locuri austriace din 1890	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1015.—
„ de credit ung.	—
„ de credit aust.	—
Scrieri financiare ale instit. de cred. și economii	—
„ „Albina“	100.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.64
Napoleon d'ori	9.55
Mărci 100 imp. germane	58.85

Mostre fermecătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Cărți mari de mostre, precum până acum nu s'au mai aflat, pentru croitori nefrancate.

Materii pentru costumuri.

Peruvian și Dosking pentru clerul înalt, materii prescrise pentru uniforme de oficanți c. r., apoi pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, pânză pentru biliard și mese de joc, pentru îmbrăcarea trăsurilor. Cel mai mare deposit de îmbrăcăminte carintiene și tiroleze pentru domni și dame cu prețuri originale de fabrică în varietate, precum nu se poate oferi nici sub o concurență de douăzeci de ori mai mare. Cea mai mare varietate în basmele de dame fine și durabile și cele mai moderne colorii. Materii de spălat, pleduri de oscuri dela fl. 4.— până fl. 14.—, apoi și

cele trebuincioase croitorilor (precum: căptușeală de mâneci, botoni, ace, ață etc.), lucruri demne de preț, oneste, durabile și postavuri de lână, recomandă [658] 12—24

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Centrale der öster. Tuchindustrie).

Cel mai mare deposit de postavuri de fabrică.

Se expedează numai cu rambursă.

Pentru Orăștie în comitatul Hunedoarei am de reprezentant pe domnul Aladár de Szatmáry și rog pe p. t. mușterii mei a se adresa la acesta în cas că au lipsă de marfă de a mea.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000.

Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicare.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicare.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comanda.

Direcțiunea institutului.

[396] 11—50

3 medalii de aur
15 de argint
12 diplome de
onoare și recu-
noștință.

Franz Joh. Kwizda.

Fluidul de restituțiune

al lui

KWIZDA

[1798] 29—40

apă de spălat pentru cai. Prețul unei sticle
1 fl. 40 cr. v. a.

De 30 de ani întrebuințată în grajdurile curții și ale militarilor și civililor, pentru întărire după strapațe mari, la scintituri, înțepinirea mușchilor etc., face caii să presteze mult la trainare.

Depozitul principal:
Farmacia cercuală
Korneuburg 1. Viena.

Să se observe bine
marca și să se
ceară exclusiv
fluidul de resti-
tuțiune a lui
Kwizda.

Se capătă în
toate farmaciile
și drogueriile
din
Austro-Ungaria.

SENSAȚIUNE

fac din nou inventate
clasiornicele de buzunar goldin-remontoir originale de Genua
cu capac dublu,
mechanism fin de precisiune din nikel, și cadran emailat.

Aceste clasiornice, multumită amestecului de metal
specific și cu totul nou, chiar și de către oamenii de
resort se pot cu greu deosebi de clasiornicele veritabile
de aur, atât ce privește înfățișarea, cât și lucrul nobil
și artistic (gravagiu exclusiv de mână). Pentru clasi-
ornicele noastre de goldină oferim garanția cea mai
sigură, că-și păstrează pentru totdeauna asemănarea
cu aurul și că mecanismul este cu cea mai mare în-
grijire regulat și reparat. [1134] 3—6

Pentru mersul regulat se dă o **garanție în scris pe trei ani.**

Prețul pro bucată 6 fl.

La acestea un lanț de goldină cu carabin de siguranță în fason sport, marquis sau
chirasă, preț pro bucată fl. 1.50.

La fiecare clasiornic un etui gratuit de piele.

A se recomanda prin depozitul central

Alfred Fischer, Viena, I., Adlegasse Nr. 12.

Pentru „Institut Tipografic“ T. Jiviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall,

Ultima tragere principală

Loteriei maghiare de clase

încuviințată de stat.

Cel mai bun câștig în cazul cel mai norocos

Un milion coroane.

Tragerea în fiecare zi de lucru
dela

12—28 Maiu 1896.

Câștiguri	Coroane	Coroane
1 premiu de	600.000	600.000
1 „	400.000	400.000
1 „	300.000	300.000
1 „	200.000	200.000
1 „	100.000	100.000
2 „	40.000	80.000
2 „	20.000	40.000
5 „	10.000	50.000
10 „	8.000	80.000
34 „	6.000	204.000
100 „	2.000	200.000
200 „	1.000	200.000
2650 „	200	530.000
22.000 „	150	3.300.000
25.007	Câștiguri și 1 premiu	6,284.000

Prețurile losurilor de cumpărat III-a clasă:

pentru	1/1	1/2	1/10	1/20
fl.	60.—	30.—	6.—	3.—

Pe lângă aceste losuri cu prețuri originale sunt a se alătura pentru
porto în epistole recom. și liste de tragere suma de 25 cr.

Losuri recomandă și expedează pe lângă trimitere an-
ticipativă a competenței, sau și cu rambursă, la adresa

Carl Heintze,

Budapest, Servitenplatz 3.

Adresa telegrafică: **Lottoheintze Budapest.**

Losurile de clasa a II-a pentru clasa a III-a sunt a se reînoui pe lângă reaşternerea losurilor
de clasa a II-a și solvirea competenței de reînoui și adecă:

[804] 9—12

pentru	1/1	1/2	1/10	1/20	los
	20.—	10.—	2.—	1.—	fiorini

din 25 Martie până cel mult 2 Maiu.

Losuri de câștig până la ori-ce înălțime le schimb prompt.

Societate de asigurare din Niederlanda

Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lyfrente
în Amsterdam.

Representanța generală pentru Ungaria:
Budapesta, Kerepesi-ut Nr. 1. (Palatul teatrului național).

Director: **Ludovic de Tolnay,**
consilier ministerial și deputat dietal.

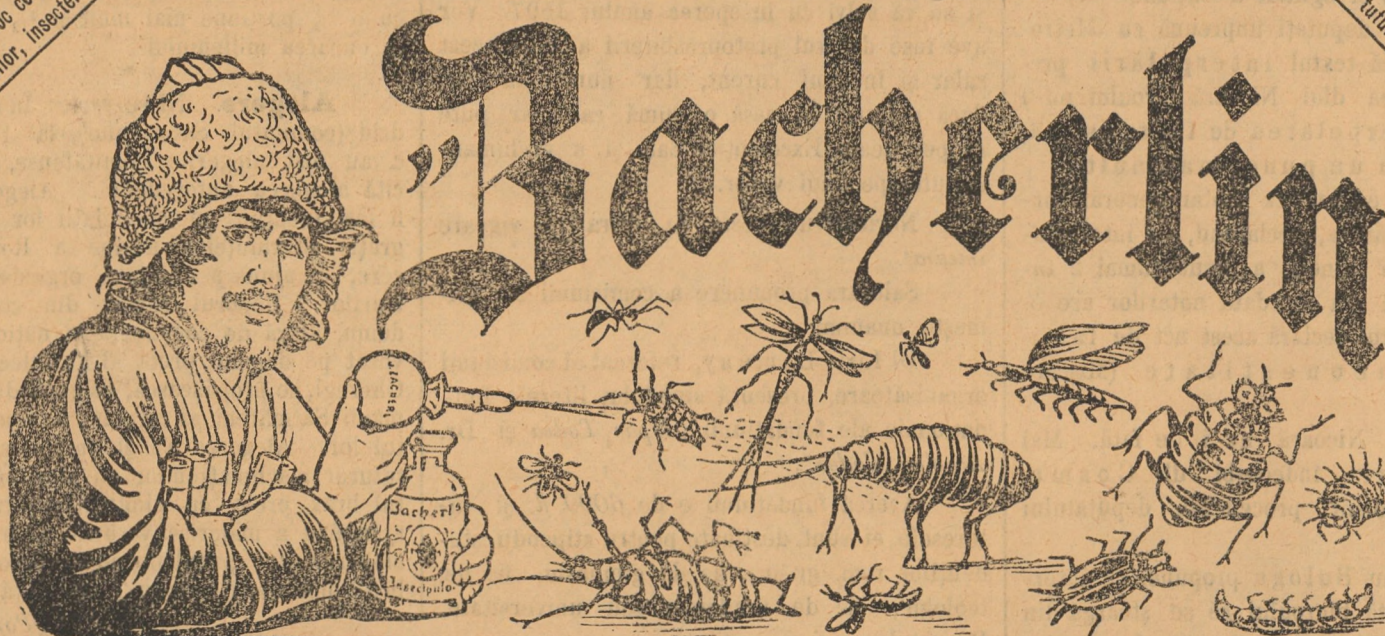
[817] 2—12 Secretar general: **Emeric Stignitz.**

Cu sfârșitul anului 1894 s'au făcut asigurări în preț de 94 milioane coroane.

Referențe: Banca maghiară generală de credit.

Extras din tarife

Capitalul solvibil după trecerea din viață	Capitalul solvibil imediat după 20 ani dela asigurare sau imediat după o moarte și mai timpurie
cr.	Premiu după o 100 coroane
25	1.80 34 2.30 43 3.16 52 4.66 25 4.11 34 4.22 43 4.56
26	1.84 35 2.38 44 3.30 53 4.88 26 4.12 35 4.24 44 4.61
27	1.88 36 2.46 45 3.44 54 5.12 27 4.13 36 4.27 45 4.67
28	1.93 37 2.54 46 3.59 55 5.37 28 4.14 37 4.30 46 4.76
29	1.98 38 2.63 47 3.73 56 5.64 29 4.15 38 4.33 47 4.84
30	2.03 39 2.72 48 3.91 57 5.93 30 4.16 39 4.36 48 4.93
31	2.09 40 2.82 49 4.08 58 6.24 31 4.17 40 4.39 49 5.02
32	2.16 41 2.94 50 4.26 59 6.57 32 4.18 41 4.45 50 5.10
33	2.23 42 3.04 51 4.45 60 6.97 33 4.20 42 4.50

Efect miraculos! Omoară — ca nici un alt

mijloc — ori-ce insect, pentru-ce și este ca unic lădat și căutat în lumea întreagă. Semnele lui sânt: 1. flaconul
sigilat, 2. numele „ZACHERL“.

Se poate procura în Sibiu la domni:

Julius Ballmann.
Johann Billes.
Wilhelm Frank.
Ludwig Fuohs.
R. Gardik.

G. W. Grohmann.
Gustav Gürtler.
Ludwig Gürtler.
Friedrich Homm.
Franz Jahn Söhne.

Gustav Kessler.
Ludwig Kurovski.
J. B. Misselbacher sen.
J. C. Molnar, apot.
F. A. Reissenberger.

Daniel Schön.
Rudolf Schuster.
Josef Schwarz.
Carl Sebes.
Georg Serfözö.

K. Tartler.
Franz J. Wagner.
Josef Wagner.
Wilhelm Wazek.
Josef Zimmermann.

[1090] 3—10

În Mediaș la: Carl Breckner, Joh. Buresch jun., F. J. Guggenberger, Martin Schommel.

Depozite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde se află afișate placate
despre Zacherlin.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall,